- Verbum मू cum अनु, de quo Rosenius meus in Addendis ad radices monuit: animadverte voluptates idem significare ac fruere iis, solita significatione cepimus ne unicum hocce distichon reliquis repugnaret quae fugiendas esse voluptates suadent omnes. Participium denique आगतान् in scholiis solum typis expressis exstat, Mstta आग्रामान् scribunt.
- 64. Monet sententia ne in res terrestres, ferro duriores sive aheneas, quas vix ac ne vix quidem nobis subiugamus, mens inclinet sed coelestia potius expetat. Imperativum माम्रय in Scholl. manusc. per मुक्तिक्ष explicatum, contextus flagitat; Codd. माम्रयं ad मार्ग referent, festinantius ut equidem puto, Anusvarum ponentes. Pro मान्यीमानं Cod. A. iubet स्वामीमानं statum domini, B. प्रान्तीमानं quietis conditionem: intactam servavimus lectionem vulgatam rebus sensualibus oppositam. मितं vero uterque Cod. गतिं scribit, pulchrius si quid sentio: via vacillans in qua pedem figere haud possis.
- 65. Lectiones bonae sunt in A.B. तरमवां, epitheton ad रतिं trahendum, et स्त्रीषु, loco श्रीषु, quod in textum recepimus, quia mulieres, a Rogerio quoque inductae, haud abesse poterant. Minus exquisitum est in B. सिरित्रोषु celeritas fluminum; वर्ग enim complexum indicat rerum similium ut vulgo ईत्यादि, सिर्तः vero fluvii videntur auctumnales, quorum aqua aestate non conspicitur, uti fluvius mendax Jes. 58, 11. Job. 6, 15. 20. ponitur. Scholiasta sententiam magis dilucidat hoc modo: सर्व एते पदार्थाः चंचलाः श्रस्थयिनः दुःखदाः न च प्रत्ययः श्रनुभवो अस्ति । पुनरुक्तं किं वक्तवं लक्ष्यादिविषयाः चंचला इत्यर्थः ॥ Per flumen coeleste Ganga indicatur, Sch. भागीरथी; de Sivi cognomine vid. ad Vair. 1.
- 66. Mentem hortatur Yogî ut paupertatem eligat voluntariam eum frugalitate et abstinentia coniunctam, qua saepe gloriantur boni illi, quum revera saepissime, monachorum nostrorum instar, sint νυκτιλαθραιοφάγοι. De verborum structura verbisque singulis quae dici queant, optime suppeditat Scholiasta: हे चेत: त्वं उमां ग्रस्थायिनीं रमां लच्मों ग्रास्थया म्रास्याञ्ख्या (यतेन Vulg.) सकत् एकवारं मा चिन्तय मा चिन्तनं कृत् ॥ Membrum secundum pro Dvandvo haberem: principis adspectui obliquo et mobili voluptati meretricum similem, nisi commentarius aliter disponeret tanquam Tatpuruscham, addens: यत्र यत्र राजां अकृद्युद्देशः तत्र वेप्या नृत्यं करोति ॥ Vocabulum विहर e licentia metrica pro विहार scriptum est; glossa in Cod. A. marginalis voluptas, lenocinium विलास explicat. कंचिकतः proprie lorica indutus, Sch. मान्हादितः in plurali numero mallem, ob verbum sequens, nisi omnes auctoritates consentirent, idque eam fortasse ob caussam quia ad mentem dirigitur oratio, pluralis igitur in adicctivo aptus haud fuisset. Benares, urbs sanctissima semper habita est et hodieque omnium religiosorum refugium, in Prabodhachandrodayo vocatur: solum ex quo scientiae natales exoriuntur, urbs salutis, विद्याप्रवोधोदयनमभूमिवाराणासी मुक्तिप्री ॥ (Colebr. Asiat. Res. X. p. 427.). Sunt tamen harum urbium aliae per Indiam dispersae, inprimis Ujjayini, quae olim ex paradiso in terram descendisse putatur. Vid. Wilson. ad Meghadût. p. 38. ubi septem urbes enumerantur sanctae: